

การวิเคราะห์พฤติกรรม

ประทีป อินเว*

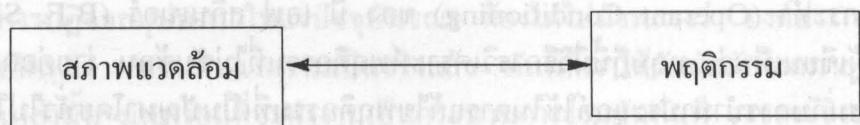
หากจะมองถึงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของบุคคลในสังคมปัจจุบัน เช่น การขาดความรับผิดชอบ การขาดวินัย ฝ่าฝืนกฎระเบียบ ก้าวร้าวทะล Nunes วิชาการ การลักขโมย การประพฤติปฏิบัติผิดทำนองคลองธรรมที่สังคมยอมรับ ฯลฯ มักจะได้ยินคำตามที่ชวนให้คิดกันอยู่เสมอว่า “พฤติกรรมเหล่านี้เกิดขึ้นได้อย่างไร” หรือไม่ก็จะได้ยินว่า “ทำไมต้องทำพฤติกรรมอย่างนั้นด้วย” และการที่จะตอบคำถามดังกล่าวแนวคิดและทฤษฎีทางจิตวิทยาเป็นแนวทางหนึ่งที่จะตอบคำถามได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวคิดจิตวิทยาที่ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องของพฤติกรรมของบุคคล ดังเช่น แนวคิดของนักจิตวิทยากลุ่มพฤติกรรมนิยม ซึ่งมุ่งที่จะอธิบายการเกิดขึ้นของพฤติกรรมในแง่ของการมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมสถานการณ์และสังคมรอบ ๆ ด้วยวิธีการเรียนรู้เชิงผู้เขียนจะขอกล่าวถึงทฤษฎีในกลุ่มพฤติกรรมนิยมนี้เพียง 1 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีการเรียนรู้เชิง��作 (Operant Conditioning) ของ บี. เอฟ. สกินเนอร์ (B.F. Skinner) ทั้งนี้เพื่อระผู้เขียนเห็นว่า ทฤษฎีนี้มีวิธีการวิเคราะห์พฤติกรรมที่ไม่ซับซ้อน ง่ายต่อการเข้าใจ และเหมาะสมกับการนำมาประยุกต์ใช้ในการแก้ไขพฤติกรรมที่เป็นปัญหาโดยทั่วไปในสังคม ประกอบกับปัจจุบันนี้การวิเคราะห์พฤติกรรม และการปรับพฤติกรรมบนพื้นฐานทฤษฎีการเรียนรู้เชิง操作 ได้รับความนิยมในการนำไปใช้เพื่อวิเคราะห์ให้เกิดความเข้าใจถึงสาเหตุการเกิดพฤติกรรมของบุคคลอย่างแพร่หลาย ในหลาย ๆ วงการทั้งด้านประเทศและในประเทศไทย ดังเช่น วงการการศึกษาได้มีการนำไปใช้เพื่อวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางและวิธีในการพัฒนาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียน และเข้าใจพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน ซึ่งจะเห็นจากปัจจุบันมีโครงการจัดฝึกอบรมให้ความรู้เรื่องการวิเคราะห์พฤติกรรมและการปรับพฤติกรรมเป็นจำนวนมากแก่ครู-อาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา วงการธุรกิจก็นำการวิเคราะห์พฤติกรรมแนะนำ ไปประยุกต์ใช้เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาระบบการขายสินค้าของบริษัทห้างร้านต่าง ๆ มีการวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ซื้อ และหาแนวทางเพิ่มพฤติกรรมการซื้อสินค้าของลูกค้าให้มากขึ้น นอกจากนี้ยังใช้วิเคราะห์เกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงานของพนักงานในหน่วยงานเพื่อหาแนวทางเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงาน ด้าน

* อาจารย์ประจำสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

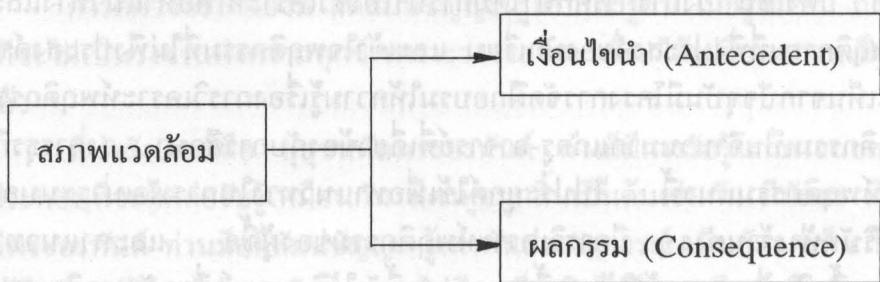
การแพทย์ก็ให้ความสนใจนำวิธีการวิเคราะห์พฤติกรรมตามแนวทฤษฎีนี้ไปใช้เพื่อหาแนวทางป้องกันและบำบัดรักษาคนไข้ เช่น การป้องกันเรื่องปัญหารोคเดลส์ โรคพยาธิใบไม้ในตับ การบำบัดรักษาคนไข้ด้วยยาสเปติด โรคอ้วน ปัสสาวะตกที่นอน เป็นต้น ซึ่งกระบวนการวิเคราะห์พฤติกรรมของทฤษฎีนี้จะช่วยทำให้ผู้ศึกษาเข้าใจถึงสาเหตุของพฤติกรรมว่า พฤติกรรมที่เป็นปัญหานั้นเกิดขึ้นมาได้อย่างไร และยังทำให้เข้าใจและมองเห็นแนวทางในการเปลี่ยนพฤติกรรมว่าต้องการจะเปลี่ยนพฤติกรรมสามารถจัดระดำเนินการที่ตัวแปรตัวไหนได้บ้าง หรือจัดระดำเนินการที่ตัวแปรตัวไหนจึงจะเหมาะสม โดยการผ่านกระบวนการวิเคราะห์บทบาท (Functional analysis) ของตัวแปรต่าง ๆ ซึ่งเป็นตัวแปรภายนอกที่บุคคลสามารถมองเห็นได้ชัดเจนว่าตัวแปรนี้มีผลต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคล โดยผู้เรียนจะกล่าวถึง การวิเคราะห์พฤติกรรมตามทฤษฎีข้างต้นดังนี้

การวิเคราะห์พฤติกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เงื่อนไขการกระทำ

ทฤษฎีการเรียนรู้เงื่อนไขการกระทำนั้นอยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่า พฤติกรรมของบุคคลนั้นเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ในการปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม

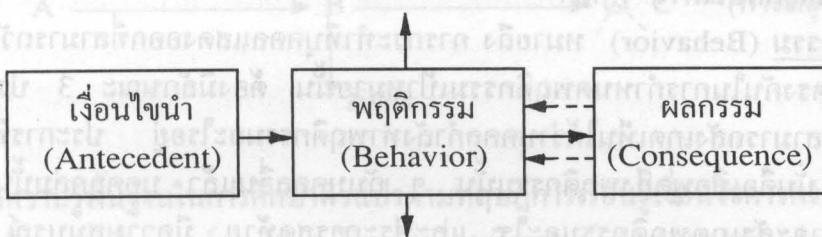
ซึ่งสภาพแวดล้อมตามทฤษฎีการเรียนรู้เงื่อนไขการกระทำจะประกอบด้วย เงื่อนไขนำ และผลกรรม

กรณีที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรในทฤษฎีการเรียนรู้เงื่อนไขการกระทำโดยการวิเคราะห์ถึงบทบาทหน้าที่จะพบว่า เงื่อนไขนำจะเป็นตัวทำให้เกิดพฤติกรรม และ

เมื่อพฤติกรรมเกิดขึ้นแล้วย่อมมีผลกรรมเกิดขึ้นตามหลังพฤติกรรมด้วย และผลกรรมที่เกิดขึ้นนี้จะส่งผลทำให้พฤติกรรมแปรเปลี่ยนไป ซึ่งอาจเป็นไปในลักษณะเพิ่มความถี่ของการเกิดพฤติกรรม หรือลดความถี่ของการเกิดพฤติกรรมก็ได้

ภาพแสดงความสัมพันธ์ของแต่ละด้านใน

โดยทั่วไป จะใช้อักษรย่อตัวหน้าของคำศัพท์ภาษาอังกฤษมาเป็นตัวแทน ชื่อด้านนี้

- A หมายถึง เงื่อนไขนำ (Antecedent)
- B หมายถึง พฤติกรรม (Behavior)
- C หมายถึง ผลกรรม (Consequence)

เงื่อนไขนำ (Antecedent) หมายถึง เหตุการณ์หรือสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนการเกิดพฤติกรรม ซึ่งเงื่อนไขนำนี้จะทำหน้าที่เป็นสิ่งเร้า 3 ลักษณะ คือ

1. สิ่งเร้าที่แยกแยะได้ (Discriminative Stimulus) หมายถึง สิ่งที่บุคคลรู้ว่าหากทำพฤติกรรมตามที่บุคคลจะได้รับผลกระทบตามที่ต้องการ เช่น การที่แดงต้องการจะอิ่มคุณแม่ไปซื้อขนม ในขณะนั้นคุณแม่กำลังอารมณ์ดียิ้มแย้มแจ่มใส (สิ่งเร้าที่แยกแยะได้) เมื่อแดงเข้าไปขอเงิน (พฤติกรรม) คุณแม่ก็ให้เงินเข้าตามที่เข้าต้องการ (ได้รับผลกระทบตามที่ต้องการ)

2. สิ่งเร้าที่แยกแยะได้ว่าจะถูกลงโทษ (Discriminative Stimulus of Punishment) หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นก่อนพฤติกรรมแล้วบุคคลรู้ว่าหากทำพฤติกรรมนั้นแล้วจะได้รับการลงโทษ เช่น นายสุทธิเป็นคนที่ติดบุหรี่มาก เมื่อขึ้นไปบนรถประจำทางที่มีป้ายห้ามสูบบุหรี่ (สิ่งเร้าที่แยกแยะได้ว่าจะถูกลงโทษ) ทำให้นายสุทธิรู้ว่า ถ้าหากนำบุหรี่ขึ้นมาขุดสูบ (พฤติกรรม) ก็อาจจะถูกพนักงานเก็บค่าโดยสารจับส่งตำรวจเพื่อไปเสียค่าปรับ (การลงโทษ)

3. สิ่งเร้าที่ไม่มีผลใด ๆ ต่อพฤติกรรม หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นก่อนพฤติกรรมแล้วบุคคลรู้ว่า หากทำพฤติกรรมตามที่บุคคลหรือเห็นแล้วจะได้รับผลกระทบบางอย่างตามมา แต่ความเป็นจริงแล้วปรากฏว่า ไม่มีผลกระทบใดเกิดขึ้นหลังจากทำพฤติกรรมนั้น เช่น ป้าย

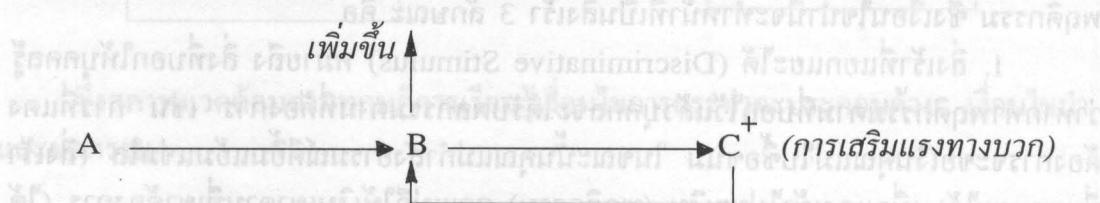
บอกความเร็วข้างถนน 50 กม/ชม. แต่คนขับรถก็ยังขับด้วยความเร็วเกิน 50 กม/ชม. โดยไม่เกิดอุบัติเหตุ ไม่ถูกตำรวจจับ หรือไม่มีผลกรรมใด ๆ ตามมา แสดงว่าป้ายจำกัดความเร็ว 50 กม/ชม. ที่อยู่ข้างถนนนั้น ทำหน้าที่เป็นสิ่งเร้าที่ไม่มีผลใด ๆ ต่อพฤติกรรม

ซึ่งลักษณะของเงื่อนไขนำที่เป็นเหตุการณ์หรือสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนพฤติกรรมนั้น มีด้วยกันหลายอย่าง เช่น ป้ายประกาศ คำราม คำอธิบาย คำสั่ง คำสั่งชักชวน ตัวแบบ สภาพการณ์ สัญลักษณ์ต่าง ๆ ฯลฯ

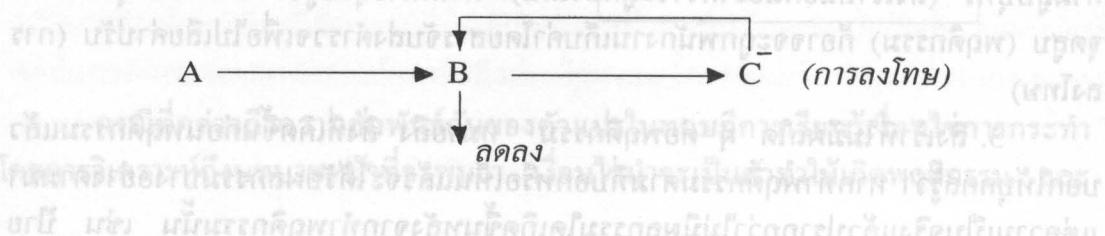
พฤติกรรม (Behavior) หมายถึง การกระทำที่บุคคลแสดงออกที่สามารถวัดได้และสังเกตเห็นได้ตรงกันในการกำหนดพฤติกรรมเป้าหมายนั้น ต้องมีลักษณะ 3 ประการคือ ประการแรก สามารถสังเกตเห็นได้ว่าบุคคลกำลังทำพฤติกรรมอะไรอยู่ ประการที่สอง มีความชัดเจน นั่นคือเมื่อพูดถึงพฤติกรรมนั้น ๆ กับบุคคลอื่นแล้ว บุคคลกลุ่มนั้นสามารถบอกได้ทันทีว่าจะสังเกตพฤติกรรมอะไร และประการสุดท้าย มีความสมบูรณ์ นั่นคือ สามารถแยกแยะได้ว่าพฤติกรรมใดบ้างอยู่ในขอบเขตของพฤติกรรมเป้าหมายที่เราสนใจ

ผลกระทบ (consequences) หมายถึง สิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นตามหลังพฤติกรรมแล้วมีผลทำให้พฤติกรรมแปรเปลี่ยนไป ผลกระทบที่ทำให้พฤติกรรมที่เกิดขึ้น แปรเปลี่ยนไปนั้นมี 3 ลักษณะ

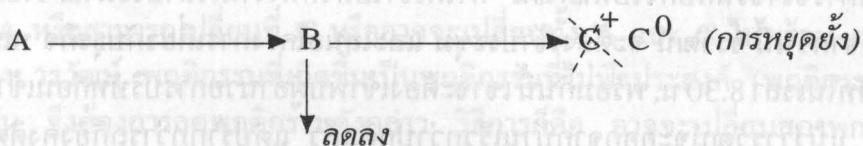
ลักษณะที่ 1 กรณีผลกระทบซึ่งหมายถึง สิ่งใดก็ได้เกิดขึ้นตามหลังพฤติกรรมแล้วทำให้พฤติกรรมนั้นเพิ่มขึ้น เราเรียกผลกระทบประเภทนี้ว่า การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) เจียนเป็นแผนภาพได้ดังนี้

ลักษณะที่ 2 กรณีผลกระทบซึ่งหมายถึงสิ่งใดก็ได้ที่เกิดขึ้นตามหลังพฤติกรรมแล้วทำให้พฤติกรรมนั้นลดลง เราเรียกผลกระทบประเภทนี้ว่า การลงโทษ (Punishment) ซึ่งเจียนเป็นแผนภาพได้ดังนี้

ลักษณะที่ 3 กรณีผลกรรมซึ่งหมายถึง การยุติการให้การเสริมแรงทางบวกต่อ พุทธิกรรมที่เคยได้รับการเสริมแรงมาแล้ว และเป็นผลทำให้พุทธิกรรมนั้นค่อย ๆ ลดลงใน เวลาต่อมา เราเรียกผลกรรมประเภทนี้ว่า การ灭绝 (Extinction) ซึ่งเจียนเป็นแผน ก้าฟได้ดังนี้

จากความรู้พื้นฐานในการศึกษาด้วยแบบทฤษฎีการเรียนรู้เชื่อในการกระทำ ดังกล่าว ข้างต้นนั้นก็สามารถวิเคราะห์พุทธิกรรมโดยเน้นที่การวิเคราะห์บทบาทของตัวแปรต่าง ๆ และใน การวิเคราะห์พุทธิกรรม ผู้ศึกษาจะต้องศึกษารณีที่เกิดขึ้นอย่างถ่องแท้ แล้วพยายามตอบ คำถาม การวิเคราะห์พุทธิกรรมที่สำคัญ 4 คำถาม ดังนี้

คำถามที่ 1 มีสถานการณ์หรือเหตุการณ์ใดมักจะเกิดขึ้นก่อนการเกิดพุทธิกรรมที่เป็น ปัญหานั้น ซึ่งเหตุการณ์ที่เกิดก่อนต้องเป็นเหตุการณ์ในสภาพปัจจุบันที่เกิดพุทธิกรรมนั้น (A คืออะไร)

คำถามที่ 2 พุทธิกรรมที่เป็นปัญหามายคือพุทธิกรรมใด ต้องกำหนดให้ชัดเจน (B คืออะไร)

คำถามที่ 3 มีเหตุการณ์อะไรที่มักจะเกิดขึ้นตามหลังพุทธิกรรมที่เป็นปัญหานั้น (C คืออะไร)

คำถามที่ 4 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามหลังพุทธิกรรมนั้นส่งผลต่อพุทธิกรรมของบุคคล อย่างไร เช่นทำให้พุทธิกรรมที่เป็นปัญหามีจำนวนครั้งของการเกิดพุทธิกรรม เพิ่มขึ้น หรือพุทธิกรรมปัญหามีจำนวนครั้งของการเกิดพุทธิกรรมลดลง (พิจารณาว่า C นั้นเป็น C^+ , C^- , C^0)

ตัวอย่างการวิเคราะห์พฤติกรรมตามทฤษฎีการวางแผนในการกระทำ

กรณี วรรดัน (พิจารณาที่พฤติกรรมของวรรดัน)

วรรดันเป็นผู้จัดการของบริษัทสื่อสารโทรคมนาคมที่มีชื่อแห่งหนึ่งทุกเช้าวันนี้จะต้องขับรถฝ่าการจราจรที่คับคั่งไปที่ทำงาน ทำให้เขาไปถึงที่ทำงานเวลาประมาณ 9.00 น. ทุกวัน แต่เนื่องจากวันนี้ วรรดัน จะต้องเข้าประชุม และเสนอโครงการเกี่ยวกับธุรกิจ หลายเรื่องล้านของบริษัทในเวลา 8.30 น. พร้อมกันนี้ เขายังต้องเข้าพบผู้อำนวยการบริษัทก่อนเข้าประชุมครึ่งชั่วโมง แม้ว่าวันนี้จะออกจากบ้านเร็วกว่าปกติแล้ว แต่ปรากฏว่ารถกีบังคับติดมาก แทนไม่ขับเขี้ยวนเลีย วรรดันจึงตัดสินใจขับรถแซงในช่องทางของรถประจำทางที่ส่วนมาก ซึ่งในขณะนั้นถนนว่างไม่มีรถประจำทาง ผลปรากฏว่าวันนี้สามารถขับรถไปถึงที่ทำงานได้ก่อนเวลาด้วย ตั้งแต่วันนั้นมาเมื่อใดก็ตามที่มีรถติดหรือมีประชุมตอนเช้า วรรดันจะขับรถในช่องทางที่ส่วนมากของรถประจำทางทุกครั้ง

จากการตัวอย่าง เราสามารถวิเคราะห์พฤติกรรมของ วรรดัน ได้ดังนี้

A : เงื่อนไขนำ

B : พฤติกรรม

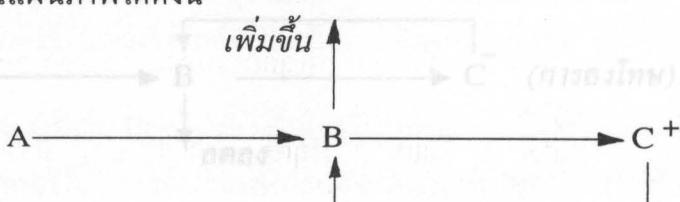
C : ผลกรรม

สภาพการจราจรที่คับคั่ง
รถติดมาก ถนนว่าง
ขับเขี้ยวน พร้อมทั้งมี
นัดกับผู้อำนวยการ และ
ต้องเข้าประชุมเรื่อง
สำคัญในตอนเช้า

ขับรถแซงในช่องทางของ
รถประจำทางที่ส่วนทาง
ในขณะที่ช่องทางนั้nv่าง

- ไม่ต้องเสียเวลา
- ถึงที่ทำงานก่อน
- เวลาด้วย
- สามารถเข้าร่วม
ประชุมสำคัญได้

พิจารณาว่า C : ผลกรรมที่ได้รับเป็น การสริมแรงทางบวก (C^+) ทั้งนี้ เพราะ ต่อมาเมื่อเข้าพบว่า A:เงื่อนไขนำ เช่นเดิมอีก เขายังมีพฤติกรรมการขับรถแซงในช่องทางของรถประจำทางที่ส่วนทางเพิ่มมากขึ้น เจียนเป็นแผนภาพได้ดังนี้

แนวทางในการปรับพฤติกรรม

จากการวิเคราะห์พฤติกรรมของ วรรณน์ ทำให้ทราบว่า พฤติกรรมการขับรถที่ไม่ถูกกฎหมายนั้นเกิดจากเงื่อนไขนำ (A) อะไร และทำไม่เข้ายังคงมีพฤติกรรมเช่นนั้นอยู่อีก (พิจารณา C ที่ได้รับ) เมื่อพิจารณาได้เป็นระบบ เช่นนี้สามารถมองเห็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของวรรณน์ได้ ซึ่งการปรับพฤติกรรมตามทฤษฎีนี้สามารถกระทำได้โดย สามารถเปลี่ยนที่ A หรือสามารถเปลี่ยนที่ C หรืออาจจะเปลี่ยนทั้ง A และ C ไปพร้อม ๆ กันก็ได้ ในการนี้ของ วรรณน์ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (พฤติกรรมการขับรถ) ดังนั้น จึงต้องการลดพฤติกรรมดังกล่าว วิธีการก็คือ อาจจะเปลี่ยนสภาพการณ์หรือเปลี่ยนเงื่อนไขนำ เช่น การเปลี่ยนเวลาเดินทางหรือเวลาประชุมเป็นช่วงบ่าย การเปลี่ยนเส้นทางการเดินรถโดยทางลัดทางอื่น ๆ มีตัวจรจราจรอุตสาหกรรมที่ขับในช่องทางของรถประจำทางอยู่ตลอดเวลา กรณีที่ต้องการเปลี่ยนที่ผลกรรม (C) เนื่องจากตัวผลกรรมที่วรรณน์ได้เป็นผลกรรม (C^+) ที่ค่อนข้างมีน้ำหนักมาก การจะลดพฤติกรรมของวรรณน์ จำเป็นต้องหาผลกรรม (C^-) ให้มีน้ำหนักมากกว่า เช่น การถูกปรับในอัตราที่สูงสำหรับการทำพฤติกรรมขับรถผิดกฎหมาย และต้องปรับทุกครั้งที่ทำพฤติกรรม นอกจากนี้ก็ต้องสำรวจดูว่ามีผลกระทบทางลบใดที่มีน้ำหนักมากกว่าผลกระทบทางบวกเพื่อให้สามารถลดพฤติกรรมลงได้

การวิเคราะห์พฤติกรรมที่เสนอมานั้น ผู้เขียนต้องการจะเสนอให้ผู้อ่านได้มองเห็น แนวทางคิดวิเคราะห์ที่เป็นระบบเพื่อที่จะทราบว่าเมื่อต้องการแก้ไขพฤติกรรมปัญหา ผู้วิเคราะห์ควรจะมองในจุดใดบ้าง ซึ่งตามแนวทฤษฎีจะทำให้ทราบว่า อะไรเป็นสาเหตุให้เกิดพฤติกรรมอะไรเป็นสิ่งที่ทำให้พฤติกรรมนั้นเกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำอีก และถ้าต้องการแก้ไขจะมีแนวทางแก้ไขได้อย่างไร ซึ่งวิธีการจะแก้ไขนั้น ผู้อ่านคงจะต้องศึกษาเทคนิคและวิธีการปรับพฤติกรรมเพิ่มเติมขึ้นอีก เพื่อให้ทราบว่าจะทำอย่างไรให้การแก้ไขพฤติกรรมนั้นได้ผลดี และมีประสิทธิภาพมากที่สุด ประกอบกับการวิเคราะห์พฤติกรรมในแนวโน้มีการพิจารณาบนพื้นฐานทฤษฎีและแนวคิดทางจิตวิทยาที่มุ่งเน้นที่ดับบุคคลเป็นสำคัญ ในการนำไปใช้ ผู้สนใจหรือผู้ใช้อาจจะนำข้อมูลอื่น ๆ เช่นข้อมูลเกี่ยวกับด้านจิตวิทยาพัฒนาการ การถ่ายทอดทางสังคม สังคมวิทยา มาใช้ประกอบเพื่อให้มองเห็น สาเหตุของการเกิดพฤติกรรม ได้ชัดเจนและกว้างขวางมากยิ่งขึ้นและตัวผู้วิเคราะห์ควรต้องมีคุณสมบัติของการเป็นผู้สังเกตุที่ดี และเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นจริงเพื่อไว้ใช้ประกอบการตัดสินใจในการวิเคราะห์พฤติกรรมดังกล่าวด้วย นอกจากนี้โดยหลักการของ การวิเคราะห์พฤติกรรมในแนวคิดนี้ จะเน้นตัวแปรภายนอกที่มีผลต่อบุคคล จึงทำให้บางครั้งไม่สามารถวิเคราะห์ได้ครอบคลุมถึงสาเหตุการเกิดพฤติกรรมที่มีผลมาจากการ ความคิด ความรู้สึก อารมณ์ได้ เช่น ปัญหาพฤติกรรมซึ่งเร้าการยั่วคิดซ้ำทำ ซึ่งถ้าหากใช้การวิเคราะห์พฤติกรรมตามแนวคิดพฤติกรรมปัญญา尼ยม อาจจะวิเคราะห์ได้หมายความกว่า เพราะแนวคิดพฤติกรรมปัญญา尼ยม เป็นแนวคิดที่นำเอาตัวประกายในมาร่วมศึกษาด้วย ซึ่งแนวคิดพฤติกรรมปัญญา尼ยม มีวิธีการวิเคราะห์พฤติกรรมที่ค่อนข้างซับซ้อน และต้องใช้ความระมัดระวังในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างมาก ซึ่งผู้เขียนคิดว่าจะได้นำเสนอในโอกาสต่อไป

บรรณานุกรม

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2536) ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Cooper, John O. and Other. (1987) Applied behavior analysis. New York : Macmillan Publishing Company.

Schloss, Patrick J and Maureen A., Smith. (1994) Applied behavior analysis in the classroom. Boston : Allyn and Bacon.

Wilson, G.T. and O'Leary, K.D. (1980) Principles of Behavior Therapy. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall.